

[Undervisningsministeren.]

Kristendomsundervisningen, naar han ikke er Medlem af Skolekommissionen, have Lejlighed til at afgive en Erklæring, der vedlægges Undervisningsplanen, naar den indsendes til Stadfæstelse."

Efter Tilsynsloven fører Sognepræsten Tilsyn med Kristendomsundervisningen i Skolerne. Der er jo nogle Steder, hvor Sognepræsten ikke er Medlem af Skolekommissionen, enten fordi han selv ikke ønsker det, eller fordi Befolkningen ikke ønsker det, men ogsaa i nogle Tilfælde fordi han paa det Tidspunkt, da Skolekommissionen valgtes, ikke var valgbar. Da Præsten har Tilsyn med Kristendomsundervisningen, finder jeg det derfor rimeligt, at han faar Lejlighed til, naar Undervisningsplanen udarbejdes, at sige sin Mening om den Stilling, som Kristendomsundervisningen har paa Undervisningsplanen.

Hvad angaar Børnetallet i Klasserne, er det fastsat, at naar der i 2 paa hinanden følgende Kalenderaar, det vil sige i 3 Skoleaar, i Gennemsnit for alle Klasserne har været i en Købstadskole 33 og i en landsbyordnet Skole 35 Børn, skal Kommunalbestyrelsen træffe Foranstaltninger til Nedbringelse af Børnetallet i disse Klasser. Efter den gældende Lov er Tallene 35 og 37; det vil sige, at Klassekvotienten efter dette Forslag sættes 2 ned. Det nedadgaaende Børnetal mærkes nu rundt om i Skolerne, og derfor vil der maaske i vor Tid ikke saa meget blive Tale om en Udvidelse af Klasser som om en Sammenlægning af Klasser. Der er fra mange Sider fremsat det Synspunkt, at de Tal, vi her opererer med, 33 og 35, er alt for store, og det er de i og for sig ogsaa. Det kan meget nemt føre til, at man, da der er Tale om Gennemsnittet af alle Klasserne i en Skole, enkelte Aar kommer noget højere op end til de her nævnte Tal; og alle, der har med Undervisning at gøre, vil vide, at det er næsten uoverkommeligt at arbejde med saa store Klasser. Men i Praksis vil det kun blive meget faa Steder, man kommer til at arbejde med Klasser af denne Størrelse, og derfor tror jeg, det er rimeligt, at man fastholder de Tal, der her er sat, selv om de kan synes høje. Jeg tror, at man rundt i Kommunerne vil have Forstaaelsen af, at en Undervisning til Gavn for Børnene vanskeligt vil kunne foregaa, hvis Klassernes Børnetal til Stadighed ligger i Nærheden af de Tal, vi her opererer med. Jeg har kun gjort opmærksom paa dette, for at man skal forstaa, at der ikke paa dette Punkt sker større Forandringer i Forhold til den Lov, vi har

nu, hvorefter Klassekvotienten altsaa er 2 højere.

Med Hensyn til Fagene er der heller ikke sket større Ændring, idet der ikke er taget mange nye Ting op. Jeg er enig med dem, der mener, at Folkeskolens vigtigste Opgave er at give Børnene grundigt Kendskab til de grundlæggende Fag, Dansk, Skrivning og Regning, og at det under alle Skoleformer maa sikres, at der bliver Tid for Børnene til at lære disse Ting grundigt. Men ud over de Fag, som er og i mange Aar har været obligatoriske, vil jeg alligevel mene, at det vil være rimeligt, at Haandgerning og Gymnastik tages ind som obligatoriske Fag for Pigerne, efter at de praktisk taget overalt i Landet er gaaet ind i Undervisningen. Jeg vil derfor ikke regne disse to Fag som nye. Nyt er det derimod, at det kræves, at alle Skoler paa Undervisningsplanen skal optage Naturhistorie og Tegning og for de ældste Børn i Skolen Sløjd og Husgerning. Jeg ved nok, at der er Mennesker, som er ængstelige for at tage disse nye Fag ind, men jeg tror alligevel, de fleste vil erkende, at den Tid, vi lever i, begrundes, at Fag som Naturhistorie og Tegning optages paa Undervisningsplanen. Jeg tror ogsaa, at hvis man i Skolen vil lægge Vægt paa at interessere Børnene i de senere Aar, navnlig de Børn, som ikke har boglige Interesser, og som maaske mange Steder bliver skilt ud, saa maa man tage disse praktiske Fag med i de sidste Skoleaar; thi der er ikke Tvivl om, at Sløjd og Husgerning er noget, som alle Børnene interesserer sig for i de sidste Aar, de gaar i Skole. Jeg mener derfor, at den Udvidelse af Fagkredsen, som der her er Tale om, ikke overstiger, hvad der med Rimelighed kan kræves i vor Tid, og at den ikke vil svække Muligheden for, at Børnene i de grundlæggende Fag fremtidig kan faa den grundige Undervisning, som jeg ogsaa mener, de bør have.

Mindstetimetallet har jeg ment det nødvendigt at forhøje i Forhold til det, vi nu har. Naar man fastholder, at de grundlæggende Fag fremdeles skal læres paa tilfredsstillende Maade, og man samtidig tager de nye Fag ind, som jeg har nævnt, vil det være nødvendigt at gaa til et Timetal, som ligger betydeligt over det, vi har nu. Der er ikke, som efter den nuværende Ordning, i Lovforslaget fastsat et bestemt ugentligt Timetal, hvilket i høj Grad vilde begrænse de enkelte lokale Myndigheders Dispositionsfrihed, men et samlet Timetal for de 7 Aar; der er kun den Begrænsning, at Børnene i de første Aar kun maa have 4 Timer daglig, i de næste 5 Timer daglig og